

16. mai 2013

Til delegatene samlet ved nasjonale bahá'í-årsmøter

Kjære bahá'í-venner!

Det nylig avsluttede ellefte internasjonale konvent gav alle tilstedeværende et glimt av Bahá'u'lláhs løfte om å forene verdens folkeslag. Mer enn tusen medlemmer fra ett hundre og femtisju nasjonale åndelige råd var til stede, og nesten fem hundre flere, medregnet personer fra ytterligere fjorten land, deltok i valget pr. post. Denne mangfoldige gruppen av kvinner og menn utgjorde et veritabelt tverrsnitt av menneskeheten, og det fremkalte dyp beundring hos oss at de ved deltagelsen i valgprosessen og de påfølgende bidrag til rådslagningen på konventet la for dagen en ånd preget av hellighet og kjærlighet, en enhet i tanker og siktemål og en høytidelig forpliktelse overfor det kollektive foretagende å skulle gjøre bruk av Bahá'u'lláhs helbredende budskap. Uten tvil vil medlemmene av deres nasjonale råd eller rådgiverne gi dere del i det gledesfylte fellesskap de opplevde og de innsikter de tilegnet seg i løpet av de produktive dagene de tilbragte i Det hellige land.

Dere samles nå i nasjonale årsmøter for å utføre deres egne hellige forpliktelser i bahá'í-samfunnets administrasjonsordning. Fremst står valget av medlemmene til deres nasjonale råd, når dere vil velge personer som kan møte de bydende krav om fremgang for Saken på dens nåværende utviklingstrinn. Vårt brev av 25. mars 2007 var ment å skulle styrke bahá'í-samfunnets valgprosess, og vi oppfordrer dere sterkt til å vie hovedpunktene i brevet fornyet oppmerksomhet. I de særtrekk og resultater som skiller denne valgprosessen fra samtidens fremgangsmåter, finner vi ikke begrensninger, men gryende lyspunkter, av stor betydning. Delegatene så vel som de troende i alminnelighet hegner om bahá'í-valgenes renhet, idet de omhyggelig unngår valgkampanjer eller diskusjoner om hvem som bør eller ikke bør bli medlem, selv uten navns nevning. For Beskytteren forbyr ikke bare henvisning til bestemte personligheter, men uttaler også at "vi bør avholde oss fra å påvirke andres meninger". Samlet sett bestreber vennene seg på å rense seg for ethvert spor av verdslige tendenser – å fremme personlige ambisjoner, reklamere for enkeltpersoner, føre ordstrid og nære partiånd – som kan forkvakle og forvrengte et valgs åndelige karakter. Delegater er forpliktet til å bli "intelligente, velinformerte og ansvarlige" velgere for å "være i stand til å gjøre et klokt valg ved tiden for valget". De har ubundet rett til å velge blant alle som er valgbare, om det er for å beholde medlemmer eller å velge nye. Samfunnet gir sin helhjertede tilslutning til valgresultatet, i tillit til at delegatene har avgitt sine stemmer for dem som bønn og ettertanke har inspirert dem til å stemme på.

Innenfor bahá'í-samfunnets administrative arrangementer finnes det flere bolker som åpner for å utveksle synspunkter, herunder refleksjonsmøter på områdenivå, institusjonsmøter og nittendagsfesten. Det nasjonale årsmøte er en annen slik anledning, men det er enestående ved at det bringer sammen det nasjonale råd og valgte representanter fra alle landsdeler. Gjennomføringen av årsmøtets rådslagningsdel krever gjennomtenkt oppmerksomhet.

Shoghi Effendi uttalte at det nasjonale årsmøte bør “fungere som et opplyst, rådgivende og samarbeidende organ som vil berike det nasjonale åndelige råds erfaring, øke dets prestisje, støtte dets myndighet og yte hjelp til dets overveielser”. Selv om delegatene skal fremlegge sine synspunkter på en fullstendig, oppriktig og ubundet måte, rådet han til at tiden ikke bør brukes på problemer av sekundær betydning, og at man bør stå imot splittende krefter, “som ikke er annet enn følgen av menneskelig lidenskap og selviskhet”. Isteden forventet Beskytteren av de forsamlede at de ville “gå til oppgaven med absolutt løsrevethet” og “konsentrere oppmerksomheten om de viktigste og mest presserende spørsmål” for å få en “dypere og bredere visjon av Saken ved å styrke enhetens og det helhjertede samarbeidets ånd”. “Individets ubundne frihet bør modereres ved gjensidig rådslagning og offer,” forklarte han, “og tiltakslust og foretaksomhet bør styrkes av en dypere forståelse av det avgjørende behovet for felles handling og en mer gjennomgripende oppofrelse for det felles beste.”

Etter hvert som prosessene i den guddommelige plan er blitt mer og mer komplekse, har det rundt om i samfunnet skjedd en progresjon i måten diskusjonene om saker vedrørende vekst og utvikling foregår på. En karakteristisk samtale gjennomføres på ulike nivåer og i forskjellige former, noen ganger formelt og ofte uformelt. Innenfor enhver ramme yter hver deltager et særlig bidrag og tilegner seg ny innsikt, uansett hva vedkommendes tjeneste består i. Fra dette rike kompleks av erfaringsrelatert samhandling som utfolder seg innenfor planens handlingsramme, fremkommer det på en naturlig måte enighet om strategier og planer. Blant institusjoner blomstrer diskusjoner i en atmosfære av kjærlighet og genuin respekt, og enhet i tenkemåte lar seg lett oppnå. Og i sammenhenger som refleksjonsmøter på områdenivå, samlinger av veiledere, barneklasselærere eller inspiratorer for juniorungdomsgrupper arrangert av opplæringsinstituttet, tar de troende samlet opp sider ved beslutningsprosessen forbundet med utvidelse og befestelse, noe som gjør at planlegging og gjennomføring lettere kan avpasses etter lokale forhold. Denne samtalen i bahá’í-verdenen, rotfestet som den er i troskap mot Bahá’u’lláh og vernet av fasthet i hans Pakt, hever seg i stigende grad over de talevaner som er karakteristiske for en tidsalder opptatt av trivielle eller feilrettede interesser. Med tid, samlet erfaring og fortsatt veiledning blir denne pågående samtals uttrykksform preget av en verdigere takt og tone, og gradvis avklarar den tvetydigheter, utvider deltagelsen, lufter bekymringer, styrker kjærlighetens og den sosiale omgangs bånd, gir innsatsen et nytt fokus, forliker uoverensstemmelser, løser problemer og bidrar til lykke og velvære.

Deres rådslagning med det nasjonale råd på årsmøtet finner sted innenfor rammen av det større sett av forbindelser som knytter sammen planens tre hovedaktører, og må i økende grad gjenspeile denne særskilte samtals kjennetegn. Hvert år legger ridván-budskapet til rette for diskusjonene på årsmøtet ved å formidle en fornemmelse av bahá’í-verdenens dagsaktuelle fremgang og av arbeidet som venter der fremme. Selv om deres bidrag er fritt og oppriktig, preges det ikke av en stadig understrekning av egne meninger. Skjønt det kan foreligge et vidt spekter av viktige tema, kan man ikke unnlate å rette oppmerksomheten mot fremgangen i Femårsplanen og behovene i dens gjenstående år. Til årsmøtet bringer dere innsikter vunnet i samtalen som foregår i deres region. På denne måten beriker dere nasjonalt råds perspektiv og blir kjent med dets forhåpninger, utfordringer og mål. Dere øker deres egen forståelse av Sakens

anliggender i et nasjonalt perspektiv og forplikter dere på nytt overfor samfunnets fellesforetagende.

Vi bevitner med tilfredshet de lovende fremskritt i rådslagningen på nasjonale årsmøter i de senere år, og det er vår inderlige bønn at dere kan reise dere for å nå de høye mål som Beskytteren satte for denne viktige institusjonen i Saken.

Det Universelle Rettferdighetens Hus [sign.]